

עפ"ת 11457/08/23 - רון הולצמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 11457-08-23 הולצמן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90524659225

לפני	כב' השופט עמית י' צלקובניק
מערער	רון הולצמן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופט ע' בר) בהמ"ש 8617-05-23 מיום 27.6.23 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 17.5.23 להארכת מועד להישפט בגין עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר בעת נהיגה ביום 18.7.22.

אין חולקין כי הקנס שולם ביום 5.3.23. בהודעת הקנס הנוגעת לדוח צוין כי המועד האחרון לתשלום חל ביום 25.12.2022.

בבקשת המערער צוין כי הודעת הקנס נשלחה לכתובתו הרשומה, בבית הוריו - בו אינו מתגורר - וכי לא קיבל את הודעת הקנס ומי ששילם את הקנס היתה אימו. נטען בנוסף, כי למערער נודע על קיומו של הדוח בעקבות הודעת רשות הרישוי מיום 2.4.23 על הטלת פסילה בעקבות צבירת ניקוד המתייחס לביצוע 4 עבירות תעבורה בשנים 21-22, ביניהן עבירת המהירות דנא. עוד טען המערער כי מי שנהגה ברכב במועד ביצוע העבירה היתה האם, גב' מיה הולצמן, והוצגו תצהיריהם של המערער והגב' הולצמן. בנוסף נטען כי השתתף אמצעי התיקון על ידי רשות הרישוי תהווה הכבדה קשה עם המערער נוכח נסיבות אישיות ומשפחתיות שפורטו, הקשורות בהסדרי ראייה עם ילדיו, במיוחד בתקופה בה אנו מצויים.

בית משפט קמא קבע בהחלטתו כי תשלום הקנס מהווה הודאה בביצוע העבירה על פי הוראת סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נ"ח) תשמ"ב-1982, וכי הקנס שולם 7 חדשים לאחר מועד העבירה, ולא סביר כי הודעת הקנס שהגיעה לכתובתו של המערער, ועצם תשלום הקנס נעלמו מעיני המערער. עוד צוין כי התצהירים שהוגשו סתמיים, ואין בהם הפרוט הנדרש לצורך שכנוע כי אחר נהג ברכב, ולא ניתן לקבוע קיומו של חשש לעיוות דין.

בהודעת הערעור נטען כי היה על בית משפט קמא להידרש לדיון במעמד הצדדים, בו היו נמסרות הבהרות לגבי נסיבות השימוש ברכב על ידי האם. נטען כי פורטו בתצהיר נסיבות הנהיגה, ודי ברמת פרוט זו, לקיום רמת ההוכחה שעל המערער לעמוד בה, וכי הובהרו בנוסף הנסיבות הקשורות בתשלום הקנס בידי האם. המערער פעל ללא שהיות מיותרות בעת שפנה בבקשתו להארכת מועד.

אין בידי להיעתר לערעור.

על המערער שאינו מתגורר דרך קבע בכתובת הרשומה אליה מוענה הודעת הקנס, לוודא כי הודעת הקנס מגיעה לידיעתו, ולנוכח כך שלמערער עבירות דומות קודמות שבגינן הושתו אמצעי תיקון, מוטלת עליו חובה מוגברת לוודא כי הוא עומד בסד הזמנים הקבוע בחסד"פ להגיש בקשה להישפט, לבל תארע תקלה מסוג זה שהוא טוען לה כיום. תשלום הקנס מעיד לכאורה על השלמה עם ביצוע העבירה, והטענה כי אחרת נהגה ברכב בנסיבות לא ברורות אין בה כדי ליצור חשש לעיוות דין, ואעיר כי המצהירה לא מצאה לנכון להתייצב גם בדיון בפניי, על אף שנטען על ידי המערער כי היה ראוי ליתן לה הזדמנות לשטוח דבריה בבית משפט קמא. הוסף על כך את העובדה כי תשלום הקנס בוצע בשיהוי, וכך אף הגשת הבקשה לבית משפט קמא, וזאת בחריגה נטולת הסבר ממשי ממסגרת הזמן היעודה על פי הוראת סעיף 229(א) לחסד"פ. נסיבותיו האישיות של המערער יש בהן אומנם כדי להכביד אם ישלל רישיונו, אולם כאמור, למערער צבר של עבירות בנוסף על העבירה הנוכחית.

בנסיבות אלה - הערעור נדחה.

מזכירות בית המשפט תשלח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ח טבת תשפ"ד, 09 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.